

In het midden van deze foto staat de Engelse voetbalster Chloe Kelly in het strafschopgebied, een kleine drie meter van de goal. Ze draagt witte voetbalkleding, leunt naar achteren en haar blonde paardenstaart vliegt de lucht in. Ze schiet de bal met haar rechtervoet richting de goal.

Deze drukke scène is vastgelegd tijdens de finale van het Europees kampioenschap voetbal voor vrouwen in 2022.

Aan de linkerkant van Kelly kijkt ploeggenoot Lucy Bronze hoopvol toe. Aan de rechterkant van de bal staat een Duitse verdediger voor de goal. Ze probeert alles tegen te houden wat haar kant op komt.

Op de achtergrond is een deel van de 87.192 fans te zien. Dit is een recordaantal in het internationale vrouwenvoetbal.

Ze dragen rood en wit en staan vol verwachting te kijken.

Deze foto, die is gemaakt vlak voordat de bal de goal in zou gaan, is niet zomaar een foto van een goal.

Hij staat voor zoveel meer.

Het is een beslissend moment. Een moment dat tot ver buiten het Wembley-stadion te horen was, dat geschiedenis schreef en de vrouwensport voor altijd veranderde.

Ik ben Marc Aspland, hoofd sportfotograaf voor The Times en Sunday Times, en ik heb deze foto van Kelly in 2022 gemaakt. Een paar minuten na deze foto werd haar team de winnaar en schreef ze geschiedenis voor alle vrouwen en meisjes in Engeland.

Foto's als deze doen me denken aan Henri Cartier-Bresson, die ook wel de vader van de moderne fotojournalistiek wordt genoemd.

Zijn boek, dat in 1952 werd gepubliceerd, heet Images a la Sauvette (het beslissende moment) en deze zin alleen al heeft een blijvend effect op verschillende generaties fotografen gehad, waaronder op mij.

Het beslissende moment kan worden toegeschreven aan bijna elk genre fotografie, van de veelgeprezen landschapsfotograaf Ansel Adams met 'Moonrise Hernandez' tot Neil Liefers iconische foto van Muhammad Ali die de spot drijft met de gevallen Sonny Liston en schreeuwt: "Sta op en vecht, sukkel".

Mijn sportredacteur verwacht elke dag dat ik een moment vastleg dat het hele verhaal van een sportevenement omvat.

Natuurlijk wil hij dat ik de winnende goals en spraakmakende momenten vastleg, maar hij wil ook dat ik 90 minuten in één foto samenvat door het beslissende moment vast te leggen dat mijns inziens de hele wedstrijd weerspiegelt.

Of zelfs een heel toernooi.

Cartier-Bresson wilde stil blijven en een onzichtbare waarnemer zijn van de wereld om hem heen.

Met onze stille Canon EOS R3-systeemcamera kunnen wij de wereld ook stil vastleggen. De moderne cameratechnologieën zijn echter niet heel veel anders dan de single-shot zwart-wit SLR 35mm uit de tijd van Cartier-Bresson.

De techniek van tegenwoordig is natuurlijk veel geavanceerder, maar het doel blijft hetzelfde: een beslissend moment vastleggen.

Sportfotografie omvat de essentie van een beeld dat meer dan duizend woorden zegt.

Mijn schrijvercollega's bij The Times kunnen herhalingen bekijken en ruim voor de deadline een prachtig geschreven tekst aanleveren, maar een fotograaf heeft 1/2000e van een seconde (het knipperen van een oog duurt

ongeveer 1/10e van een seconde) om een moment vast te leggen dat bepalend is voor een sportevenement.

Er zijn geen herhalingen voor sportfotografen. Als je het cruciale moment mist, ben je het voor altijd kwijt.

Het vastleggen van deze beslissende momenten definieert ons ook als fotografen.

Als je het werk van de beste fotografen bekijkt, zie je vaak dat de timing ervoor zorgt dat een beslissend moment perfect is vastgelegd.

Of het nu gaat om een vluchtige glimlach van de bruid naar haar kersverse echtgenoot, de wolkformatie bij zonsopgang boven een weids landschap, een roofvogel die zijn volgende maaltijd op het oog heeft of de swag van een model op een catwalk - het zijn allemaal beslissende momenten.

Met fotografie kunnen we een moment in de geschiedenis vastleggen dat zo persoonlijk en tijdloos is.

We hebben allemaal foto's van kinderen toen ze nog jong waren die ons meteen doen herinneren aan een bepaalde tijd of plaats. Dit zijn ook beslissende momenten die de tijd even stil doet staan.

Dat brengt me bij deze zwoele zomermiddag op 31 juli 2022, toen de finale van het Europees kampioenschap voetbal voor vrouwen tussen Engeland en Duitsland plaatsvond op Wembley.

The Lionesses speelden tegen achtvoudig winnaar Duitsland in een wedstrijd die een keerpunt voor de vrouwensport zou worden.

Een gelijkmaker in de 79e minuut voor Duitsland zorgt voor extra tijd met, een woord dat elke Engeland-fan vreest, penalty's in het vooruitzicht.

De sfeer en emoties in het recordpubliek waren gespannen, en in de 110e minuut maakt Kelly, van wie het het eerste internationale toernooi was, met haar teen de winnende goal. Na 56 jaar weet Engeland weer met de beker naar huis te gaan.

Een tikje van een teen kan ook een beslissend moment zijn.

Het laat zien dat Kelly elke pees in haar rechterbeen strekt om de bal over de lijn te tikken en zo een toernooi op eigen bodem te winnen en het spel voor altijd te veranderen.

Ik ben de tel kwijtgeraakt van het aantal voetbalwedstrijden dat ik in de loop der jaren heb vastgelegd en de doelpunten lijken vaak erg op elkaar. Eigenlijk ben ik geen fan van de term of de foto's van 'persoon-schopt-bal', maar ze vertellen in slechts een oogwenk een verhaal over de winnaars en verliezers.

In mijn huis hangt maar één voetbalfoto aan de muur.

Het is een klassieker van Geoff Hurst die in 1966 zijn hat trick in de extra tijd voltooide met zijn sterke linkervoet en zorgde voor een Engelse overwinning tegen... West-Duitsland.

Een klassiek beslissend moment.

Ik heb er nog een uit de archieven van The Times uit 1954 waarop Roger Bannister te zien is terwijl hij met zijn borst het lint aanraakt voor de eerste mijl onder de vier minuten.

Deze is gemaakt door William Horton die in het midden van de sintelbaan staat met een glazen platencamera van 5'x4".

Het toont een moment in de geschiedenis dat iconisch is geworden.

Ik zou mijn werk nooit durven vergelijken met dat van Cartier-Bresson, maar Kelly's simpele teenbeweging werd een beslissend moment, 1/1600e van een seconde die alles veranderde en een revolutie teweegbracht in de vrouwensport voor een hele natie.

Dit moment is niet gewoon een overwinning.

Het toont triomf.

Voor Chloe Kelly, voor haar ploeggenoten, voor Engeland, en voor vrouwen en meisjes overal ter wereld.